

วันหนึ่งบนโต๊ะอาหารในเวลาหลังเลิกเรียน
คุณพ่อ คุณแม่ พี่ตะวัน และจันท์เจ้ากำลังกินอาหารร่วมกันอยู่
“พรุ่งนี้พ่อกับแม่ต้องไปร่วมงานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ที่ต่างจังหวัดทั้งวัน ตะวันกับจันท์เจ้าอยู่กับพี่เมย์นะลูก” คุณพ่อบอก
“พี่เมย์ลูกของคุณป้าปลาย ตอนนี้นำกล้องเรียนครูอยู่ที่มหาวิทยาลัยนะ” แม่พูดเสริมว่า
“พี่เมย์ใจดี แต่ตะวันที่กับจันท์เจ้าต้องเชื่อฟังพี่เมย์นะ”
“ได้ค่ะ” ตะวันที่กับจันท์เจ้าขานรับพร้อมกัน

เมื่อกินอาหารเสร็จ คุณพ่อช่วยล้างจาน คุณแม่พาพี่ตะวัน
ไปทำการบ้าน ในขณะที่จันทร์เจ้าแยกไปทำการบ้านคนเดียว
ส่วนคุณแม่มานั่งกำกับให้พี่ตะวันทำการบ้านให้เสร็จ
เพราะพี่ตะวันมักจะลืมทำการบ้าน ลืมวิธีการทำที่ครูเคยสอน
หรือถ้าทำการบ้านเสร็จ แต่ก็เขียนหนังสือไม่เรียบร้อย
ทำการบ้านคณิตศาสตร์ก็ผิดๆ ถูกๆ เพราะรีบทำ
ไม่ยอมตรวจทาน

พ่อจัดมุมหนึ่งของห้องสำหรับให้พี่ตะวัน
นั่งทำการบ้านจะต้องเงียบ
แม้ว่าจันทร์เจ้าจะทำงานของตนเสร็จแล้ว
แต่ก็ยังไม่สามารถเปิดทีวีดูการ์ตูนได้
เพื่อไม่ให้รบกวนพี่ตะวัน เพราะพี่ตะวันต้องการสมาธิ
และต้องไม่ให้มีสิ่งใดมารบกวนสมาธิพี่ตะวันให้มากที่สุด

พอจันทร์เจ้าจะขออนุญาต
พอกับแม่ออกไปเล่นกับ
เพื่อนข้างบ้านในระหว่าง
รอพี่ทำงาน
พี่วันนี้ก็ไม่ยอม

โวยวายว่าทำไมไม่รอไปเล่น
พร้อมกัน และพาลจะหยุด
ทำการบ้าน จนแม่ต้องบอก
ให้จันทร์เจ้ารอพี่แต่วันก่อน

จันทร์เจ้ารู้สึกที่ไม่ยุติธรรมเลย
แต่ก็เก็บความรู้สึกไว้ในใจ

เข้าวันรุ่งขึ้น ตะวันและจันทร์เจ้าตื่นขึ้นมา
ด้วยกลิ่นหอมของอาหาร

สองพี่น้องรีบอาบน้ำแต่งตัว
เพื่อจะลงไปชั้นล่าง

เมื่อเดินลงมาชั้นล่างก็พบคนที่
คุณพ่อคุณแม่พูดถึงเมื่อวาน
คือพี่เมย์นั่นเอง

